

BIBLIOTHECA
UNIV. SIGILLI
CRACOVENSIS

394276

kat.komp

Mag. St. Dr.

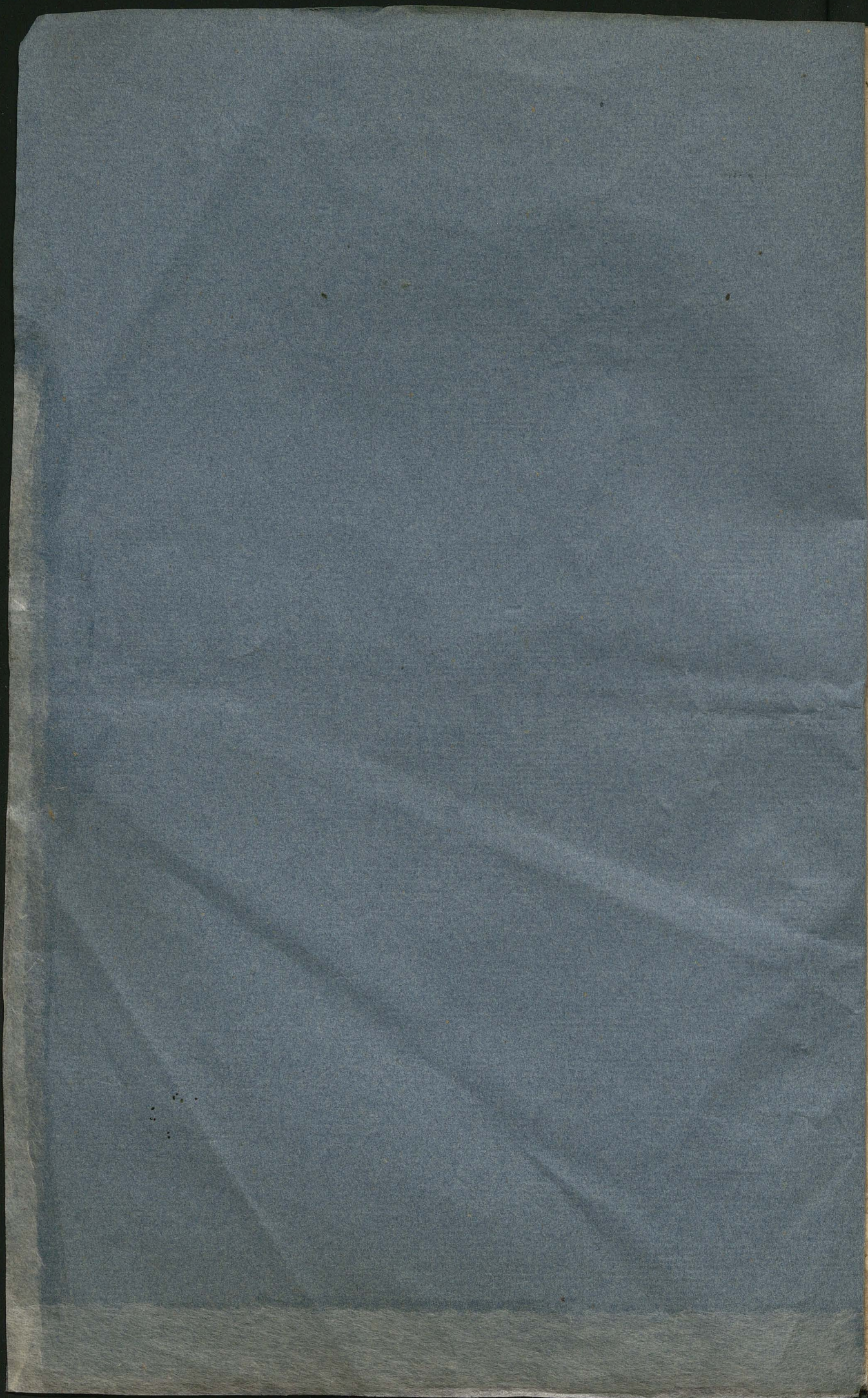
III

Medicina

Lajcsakovics Joannis: Quaestio medica de apoplexia. Brasoviae, Mic. Alex. Schedel. 1695.

Good

5. med 563

IN NOMINE IESV CRVCIFIXI, AMEN.

QUÆSTIO MEDICA

DE

APOPLEXIA.

PRO LOCO

Inter Clarissimos Viros Inclytæ Facultatis Me-
dicæ, in Almâ Vniversitate Cracouiensi,

DOCTORES ac PROFESSORES

OBTINENDO,

Æ

M. IOANNE ZAIACZKOWIC

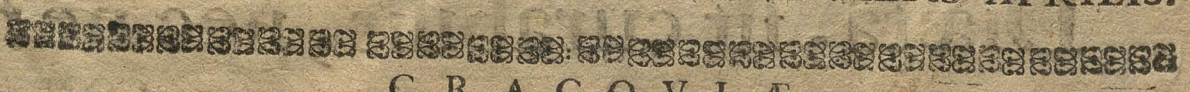
Philosophiæ & Medicinæ Doctore,

S. R. M. Medico & Secretario,

Consule Cracouiensi.

PUBLICÆ DISPUTATIONI
in Lectorio Collegij Majoris,
CC. DD. Theologorum,
PROPOSITA.

ANNO DOMINI M. DC. XCV. DIE XVIII. MENS. APRILIS.

CRACOVIAE

TYP: NICOLAI ALEXANDRI SCHEDEL S. R. M. ORD. TYPOGRAPHI.

1695

QUÆSTIO MEDICA

*Disputationes
ex medic.
Acad.*

Apoplexia, quæ est, subitanea omnium actionum Animalium, motus ac sensus; cum Principum Vitaliumq; facultatum læsione, abolitio: ob impeditum, in Cerebro; Spirituum, in organa totius corporis, influxum: à vitio Spirituum, Idearum, Fermentorum, & Humorum dependens. ex elicitis Indicationibus, triplici Therapeutico præsidio, Chyrurgiâ, Pharmaciâ, & Diætâ, sit curabilis, nec ne?

CON.

QUÆSTIO MEDICA

Apoplexia, quæ est, subitanea omnium actionum Animalium, motus ac sensus; cum Principum Vitaliumq; facultatum læsione, abolitio: ob impeditum, in Cerebro; Spirituum, in organa totius corporis, influxum: à vitio Spirituum, Idearum, Fermentorum, & Humororum dependens. ex elicitis Indicationibus, triplici Therapeutico præsidio, Chyrurgiâ, Pharmaciâ, & Diætâ, sit curabilis, nec ne?

CON.

CONCLUSIO I.

Apoplexia est subitanea omnium actionum Animalium, Motûs ac Sensus; cum Principum, Vitaliumq; facultatum læsione; abolitio.

COROLLARIA.

I. Licet Apoplexia, ex vi nominis, a Græco *απο του αποπληξι, ην*, veluti fulmine percussione, deducatur, eaq; tacti syderari & *αετροβλησι*, quasi invisibili Numine percussis: motu, sensu, voce, ac penè omnibus facultatibus subitanè destituantur: id tamèn soli Apoplexiæ, formaliter attribui non potest.

II. In Apoplexiâ actiones & facultates in tantum afficiuntur, in quantum Spiritus earum rectores in partibus alterantur, (ut in Concl. III. Coroll. III. videre est) nec sui iuris sunt, neq; spirituum emissariorum irradiationem, ad sui resarciendos defectus, a principijs dispensationis suæ, recipere possunt. Quare actionum, v.g. respirationis aut pulsus, aut aliarum Facultatum læsio, nullam parere potest in Apoplexiâ, formalem differentiam & gradum.

III. Apoplexia quantumvis, ex Hippocr: Aph: Sectæ II. 42. in Levem seu Debilem, & Gravem sive Fortem communitè tantum dividatur. Tamèn ratione propriæ Ideæ, & gradûs in Levem, Gravem, & Gravissimam, non malè divideretur.

IV. Apoplexia, Carus, Lethargus, Epilepsia, Paralyfis, Ephialtes sive incubus, cognati affectus sunt: nec differunt inter se, ratione subiecti immediati communis, & causæ. Differunt autèm, ratione partium, subiecti mediati, gradûs. determinatricis Ideæ, modi, & symptomatum: adeoq; Apoplexiæ prodromi vel pedissequæ, hi affectus esse conveverunt.

V: Syncope & Hyſterica affectio, cum Apoplexia licet ratione ſubieſti immediati partium, & inſiti Spiritus, differre videantur: tamen ratione ſubieſti immediati ſcilicet Communis & Inſiti Spiritus; tum ratione ſymptomatum, & ſignorum, maximam habent convenientiam. ideoque & hi, inter morbos Spasmodicos, Cerebri & Nervorum non male a Willifio numerantur.

CONCLUSIO II.

Apoplexia fit, ob impeditum in Cerebro Spirituum, in organa totius Corporis, influxum.

COROLLARIA.

I. Licet Apoplexia materialiter ſeu ſubieſtivè fit in Cerebro, nihilominus ſubieſtum eius immediatum & proximum, ſunt Spiritus. Mediatum verò & ſecundariùm Cerebrum cum ſuis partibus. At eadem in impedito Spirituum motu, influxu ſcilicet, & effluxu ac conturbatione: ſeu in impedita eorum adiatione; aut, extinctione, formaliter conſiſtit.

II. Nontantum Cerebrum, eiusque Spiritus Inſitus ſubieſtum Apoplexiæ ſunt: ſed etiam aliæ partes corporis earumque Spiritus, ac penè totum corpus humanum: adeò, ut Ens Apoplecticum ſaltim ſecundariò in omnibus partibus reſidere videatur.

III. In ventriculis Cerebri, ab eorum obſtructione Apoplexiam fieri, creditum fuerat Antiquioribus; quod tamen recentiorum Anatomicorum & Practicorum fuſtigit diligentior obſervatio, eiusque ſedem; non in ventriculis Cerebri, ſed in medullari eius, ac Cerebelli ſubſtantiâ eſſe evincere videtur ratio. Nobis tamen placet totam Cerebri morem incuſare.

IV. Quæ

IV. Quæcunq; ordinatam in Cerebro; eiusq; medullari substantiâ, corpore calloso; spirituum œconomiam vehementer interturbant, aut totaliter cõfundūt, ita vt transitum, & effluxum seu irradiationem eorū impediunt, siue externa siue interna fuerint. Apoplexiam facere consueverunt.

V. Quicumq; capite maiori, & laxâ figurâ, quàm par est, præditi; gravi & frequenti sopore, & præsertim à cibo, tentantur; illiq; collo breui, toroso, & obeso corpore, pigri; oculis tenebrosos, & ex aqueo turbidis, physi taurinâ vel bouinâ: circa regionem occipitis, frigiditatem, torporem, vertiginem, aut grauedinem internè sentiant, Apoplexiæ periculo non vacant. Quodsi verò Senes, Plethorici aut Cachectici, his saltem aliquibus fuerint obnoxii signis (ut multotiès physiognomicæ nostræ obseruationi patuit) certius hoc mali genere moriuntur.

CONCLUSIO III.

Apoplexia, efficienter à vitio Spirituum, eorumq; Ideis, dependet.

COROLLARIA.

I. In Spiritum primariò, ceu Principium vitale, ut Apoplexia; ita omnis recidit morbus. qui solus mortalibus vitæ, & ægris morborum, (ex sententiâ Diuini Senis Hippocr: Lib. de Flat-) author est.

II. Spiritus, si fuerint salibus terrestribus, & crassis immerfi, fixi, obscuro, conturbati; nec ita facile ex crassiori & viscidâ humorum parte euoluantur, inertes, torpidi, actionum edendarum impotes, ac ferè extincti: Apoplexiam causare consueverunt.

III. Licet communiter Spiritibus animalibus & Facultati animali, causa Apoplexiæ, attribuat: nihilominus

Spiritus in communi & absolutè sumptus facultatum author in corpore humano, eius in causâ est.

IV. Spiritus in tantummodò Infitos & Influxos, rectè dividuntur: ijdemq; Cælo, & Astris, prout genesim, Italogias, & anomalias debent. Atq; ideò, vitiosa diathesi inductâ ut ex Coroll. V. sequenti præsentis, Concl. patet in corpore humano dictam Apoplexiæ Fortis & Magnæ, si Infiti (quemadmodùm ex Astrologicis sæpè observare licuit) Debilis & Paruæ, si Influxi afficiantur Spiritus: ludunt tragædiam.

V. Ideæ, spirituum instrumenta, ac veluti normæ: si Apoplecticam diathesim induant, ad eam inducendam, Spiritum specificè determinant, ac necessitate physicâ impellunt.

CONCLUSIO IV.

Non tantùm à vitio Spirituum, & Idearum, verùm etiam a vitio Fermentorum, & Humororum, efficientia Apoplexiæ, dependet.

COROLLARIA.

I. Fermenta, si in Cerebro Spiritui Infito, in quâcunquè parte eiusdem, lentorem, narcosim, torpedinem, acorem &c. inducant; aliudvè quoduis fermentum concipiant, per totam Cerebri molem, suâ vi, ac odore saltim disseminent ac imprimant, eius crasim corrumpendo: manifestè ad Apoplecticum affectum disponunt.

II, Fermenta corruptiva: acida, salsa, amara &c. si corruptionis gradibus acquisitis, sanguinem, lympham, succum nervicum; in meatibus Cerebri solvant, corrumpant, ac coagulent; Idiopathicæ. Si in quibusvis alijs corporis partibus, congelatis; ac actiuis suis particulis corruptiuis imprægnatis, lege circulationis in Cerebrum supradicti humores prove-

provehantur influxum Spirituū & effluxum conturbent, aut morentur: Sympathetica Apoplexiæ causā inducere possunt

III, Inter causas Apoplexiæ, Humores in censum veniunt; Sanguis, Lympha, & Succus Nerveus sive Nutricius (qui Synovix nomine Paracelsi, non ineptè venire potest) si copiosi aliquandò Spirituum normam secuti torpescant, ac congelentur, in Cerebri substantia : Apoplexiam causare consueverunt, Quod uerò effusioni copiosi sanguinis in substantiam Cerebri attribuitur, id potius spiritui (qui Hippocrati solus *ενοργανος* impetum faciens) irritato ; nisi id, à uasorum erosione, quod Fermentorum acredini debetur, uel àlia uolentia externa causa proueniat; imputari debet, Quare in Op: Tom I, De Apoplexia, Guttae Paracelsi, causa Apoplexiæ, decidua: & hinc plebis fabulæ, inter aniles relegandæ,

IV, Melancholia, Bilis, Pituita, ut cadævera sanguinis, lymphæ, à fermentorum supradictorum energiâ corruptiva & transmutativa vi producta, uerius inter causas Apoplexiæ numerantur,

V. Insensibilis Transpiratio; si determinatricem offendat Ideam, inter causas Apoplexiæ, non postremū meretur locū, Huc spectant Inspirata cum àère miasmata, effluvia narcotica, Spirituum fixativa, & aliæ Res non naturales; Sed & Magnetica, & Antipathetica, ut in pluribus alijs morbis, ita & in Apoplexia, non sunt contemnenda.

CONCLUSIO V.

Apoplexia, ex elicitis Indicationibus, triplici Therapeutico præsidio, Chirurgiâ scilicet, Pharmaciâ, & Diætâ, est curabilis.

COROLLARIA.

I. Apoplexia saltem Debilis, & Fortis, non autem Fortissima est curabilis: adeoq; Indicationes in eius tam curati-

curatione, quã præſervatione à ſubiecto & cauſã Apoplexiã deſumendã ſunt, eãquẽ omnino tales eſſe debent, quã reſpiciant Spiritus, earumque Ideas, Fermentã, & Humores.

II. Indicationibus tam Curativis, quã Præſervativis, in Apoplexiã Debili, non autẽm Fortiſſima (in qua tamẽn æger abſquẽ remediis non eſt relinquendus) ſatisfieri debet, triplici Therãpeutico præſidio: Chyrurgia. Pharmacia & Diætã.

III. Ex Chyrurgia; Apoplexiã, tam in eius curatio-
ne, quã præſervatione, occurrendum eſt, Venã ſectio-
ne; Hirudinum applicatione, Hœmorrhoidum àperture;
Veſicatoriis, Fricationibus & Cucurbitulis ficcis, magnã
flammã excitatis, Cucurbitulis ſcarificatis, Cucurbitã magnã
capiti appoſita; Cauteriis actualibus & uſtionibus Nuchã; V.
uſtionibus; Punctionibus, & Vellicationibus partium extrema-
rum Arctis ligaturis artiũ, Calefactionibus actualibus totius
corporis, & præſertim capitis, Trepano; Iniectionibus; Chy-
rurgiã Infuſoriã; Chyrurgia Transfuſoria; Vellicationibus;
& tractionibus capillorum capitis.

IV. Ex Pharmacia remedia, quã ſpiritibus earumq; Ideis, & Fermentis aptẽ cõvenienter in triplici regno Vegetabili, Minerali, & Animali deſumẽda: quã ſpiritibus motũ, vitã, & ordinẽ torpidis Ideis; ac Humoribus reſtituere; Fermenta compẽſcere, & exaltata præcipitare, Inſenſibile transpirationẽ, promovere; Magnetiſmos & Antipathias mõderari poſſint. eãq; tam Simplicia, quã Compoſita, & ex his ad variãs intentiones pro exigentiã cauſarum accomodanda.

V. Ex Diætã ſex Res non nãturales. præcipuẽ, Aer, Cibo & Potus, Somnus & Vigilia, Excreta & Retenta &c. in cenſu eſſe debent. Quã ſuis indicationibus reſpondeant. Hãc ut & remedia Chyrurgica & Pharmaceutica ad amuſſim explicare neceſſe non eſt ſigillatim, cum quã ſingulis Individuis & Apoplexiã differẽtiis cõmoda ſũt, cuiq; prudens Medicus, cognitã prius cauſã, valebit cõcinãre: iuxta illud Hip. Lib de Lege. Medicus, qui ſufficiens eſt ad cognoscendum, erit quodq; ſufficiens, & ad curandum.

PERMISSU MAGNIFICI D. R E C T O R I S.

978/98

DUBLET
Bib. Jag.

